

Jubiliejų švenčiantis teatras – pilnas idėjų ir energijos

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Jurbarko krašto
kultūrinė erdvė

60-ties metų jubiliejaus sulaukęs Jurbarko kultūros centro Konstantino Glinskio teatras kokybės kartelę sau kelia vis aukščiau – teatralai stebina profesionalumu, jų dalyviai į Jurbarką atvyksta iš įvairiausių pasaulio kampelių, nauji pastatymai žavi originalumu ir prasmingumu. „Niekada nebuvo popsniniai, o dabar dar labiau norisi intelektualumo“, – sako teatro vadovė, režisierė Danutė Budrytė-Samienė.

Sau ir žiūrovams

Šventinius metus K. Glinskio teatro bendruomenė pradėjo puikia dovana žiūrovams – žiemos pabaigoje parodytas premjerinis spektaklis „Camino vainikas“, sukurtas pagal lietuvių poeto, vertėjo, gimusio Jurbarko r., Švendriškiuose, Antano Gailiaus sonetus „Camino vainikas“ iš eileraščių knygos „Penkiapėdžio sugrįžimas“.

Teatro režisierė D. Budrytė-Samienė itin daug dėmesio skiria Jurbarko krašto kūrėjų atminimui išsaugoti. Teatro renginiuose, spektakliuose nuolat skamba šių žmonių pavardės, kūryba. Iki spektaklio „Camino vainikas“ retas jurbarkietis buvo girdėjęs ir A. Gailiaus pavardę. Po spektaklio žiūrovai galėjo su autoriumi pabendrauti.

Pavasarij gražių renginių pagerbti teatro senjorai – jiems surengtas pagarbinimo vakaras „60 ačiū“. „Labai džiaugiuosi, kad dar turime teatre senjorų, veteranų, iš kurių gali mokytis jaunoji karta. Jų patirtis leidžia vaidmenis kurti ypatingai. Matyti, girdėti, kaip vaidina jie – geriausia aktorystės mokykla“, – sako D. Budrytė-Samienė.

Teatro dienos programa surengti ir tradiciniai teatro nominacijų „Vanduo“ apdovanojimai. Žiūrovai sulaukė puikios koncertinės programos – pasirodė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos dėstytojas Liudas Norvaišas su studentais, šoko Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro solistas Nerijus Juška, o teatro artistai buvo įvertinti nominacijomis.

„Tai buvo pirmoji XI teatro meno šventės „Senjorai ir jaunystė“ dalis. Pramoginė. Taip susidėjo, kad festivalis šiemet vyksta keliais etapais. Ką tik jo rėmuose turėjome kelių dienų edukacinę programą, o netrukus pakviesime ir į teatro dienas. Siūlome daug renginių ir iliniam žiūrovui, ir labiau į teatro specifiką besigilinančiam žmogui, aktoriui“, – sako režisierė.

Teatras festivalius rengia jau seniai. Anksčiau vyko „Žiobrinės“, „Bielskynės“ festivaliai, o 2001 m. įvyko pirmasis „Senjorų“ festivalis. Prie teatro kolektyvo prisijungus jaunimui po poros metų festivalis pakrikštytas „Senjorai ir jaunystė“. 2016 m. įvyko jubiliejinis X festivalis.

Istorija ir muzika

Rugsėjo 4-6 d. K. Glinskio teatras žiūrovus pakvietė į kelis renginius, kuriuose buvo galima pasisemti istorinių žinių, sužinoti apie žymius žmones ir šio to pasimokyti. Jurbarkiečiams dar kartą parodytas publicistinis vaidinimas „Tiltai į tėviškę“, kuriam scenarijų parašė režisierė D. Budrytė-Samienė. Spektaklyje su Vydučiu kalbasi neeilinės asmenybės – Vladas Bal-

Jurbarkiečiai su austre Marija Kapelari (dešinėje) mokėsi samių joikų, austriško jodeliavimo ir lietuviškų sutartinių.

trušaitis, Jonas Žemaitis-Vytautas, Aleksandras Stulginskis ir kiti.

Būtent šio spektaklio pažiūrėti į Jurbarką iš Jungtinių Amerikos Valstijų atvažiavo prezidento Aleksandro Stulginskio anūkas Jonas Linas Juozavičius su žmona – nuo Eržvilko kilusia Daina Žemliauskaitė. Jurbarkiečiams jis vedė gvą ir įdomią istorijos pamoką apie savo senelio gyvenimą.

„Vieni ryšiai gimdo kitus ryšius. Kur bevažiutuote, visur mezgasi pažintys, atrandame sąsąją su savo kraštu. Taip netyčia sutikau ir Stulginskio anūką, kurio, pasirodo, žmona – mūsų kraštiečių“, – sako D. Budrytė-Samienė.

Jurbarkiečiai, nuvykę gastroliuoti į Ameriką, pirmiausia susipažino su A. Stulginskio anūke Ramune Juozavičiute, kitoje kelionėje už Atlanto – su J. L. Juozavičiumi. „Jis man davė paskaityti knygą apie A. Stulginskį. Po to sužinojau, kad jis bene kasmet atvažiuoja į Jurbarką. Negalėjau praleisti progos, todėl pakviečiau jį į renginį“, – pasakoja D. Budrytė-Samienė.

Nors A. Stulginskis – ne mūsų krašto žmogus, D. Budrytė-Samienė išvelgė daug jo ir žinomo mokytojo iš Jurbarko Benedikto Butkaus gyvenimo paralelių. Be to A. Stulginskis su žmona ir dukra – spektaklio „Tiltai į tėviškę“ herojai.

Visai atsitiktinai režisierė susipažino ir su austre Marija Kapelari (Maria Kapelari), kuri Viešvilėje ir Jurbarko surengė kūrybines dirbtuves „Archaiškos austrų, samių, lietuvių dainos“. „Dėl asmeninių priežasčių dažnai vykstu į Vieną, ten Lietuvos Respublikos ambasadoje vyksta įvairūs renginiai. Ten buvo surengtas seminaras, kuriame penkios lietuvių ir penkios austrės dainavo lietuviškas sutartines. Buvo nuostabu“, – tikina D. Budrytė-Samienė. Ji lietuviškų sutartinių visus mokiusią austrę Mariją pakvietė į Jurbarką.

Mokykloje psichologinį darbą dirbant, muzikų šeimoje užaugusi M. Kapelari domisi archaiškais dainomis. Ir Jurbarko į kūrybines dirbtuves susirinkusiuosius ji mokė samių joikų, austriško jodeliavimo ir lietuviškų sutartinių, pademonstravo, kaip skamba afrikietiškas gerklinis dainavimas. Pati Marija lietuviškas sutartines išgirdo viešėdama Rumsiškėse ir emė jų mokytis pas sutartinių giedotojų grupės „Kadujo“ ir folkloro an-

Pasak Danutės Budrytės-Samienės, asmeninės patirtys ir susitikimai dažnai virsta gražiu bendradarbiavimu organizuojant renginius Jurbarko.

J. Stanaitienės nuotr.

Jono Lino Juozavičiaus istorijos pamoka apie senelį – Prezidentą Aleksandrą Stulginskį buvo gyva ir įsimenanti.

A. Sinkaus nuotr.

samblio „Saulėlio“ vadovė, mokslų daktarė Laurą Lukenskiene, kuri buvo atvykusi į Viešvilę surengtas kūrybines dirbtuves. „Senosiomis archaiškoms dainoms pasakojamos istorijos, jos atliekamos kaip ritualai. Šios dainos dainuojamos iš širdies“, – sakė M. Kapelari.

Teatro šventė

Rugsėjo 27-30 d. Jurbarko įvyks trečioji festivalio „Senjorai ir jau-

dėjome repetuoti spektaklį pagal Romualdo Granausko romaną „Kenotafas“. Tai – autobiografinis spektaklis, todėl teatro aktoriams bus įdomu susitikti su filmu apie šį prozininką, eseistą kūrėją, pasisemti minčių spektakliui“, – mano teatro vadovė. Teatralai premjeros šiemet nežada, bet spektaklis turėtų būti vėl išskirtinis – šįkart su choreografijos elementais.

Pirmąją festivalio dieną dar bus parodytas Pajstrio kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro „Skrudžėlė“ spektaklis „Mergaitė su degtukais“ bei festivalio šeimininkų poezijos spektaklis „Camino vainikas“. Teatralams ir vaidyba besidomintiems žmonėms bus įdomus susitikimas su režisieriumi Albertu Vildžiūnu, kuriame jis parodys, kaip dirbama su aktoriais.

Šeštadienį jurbarkiečių laukia susitikimas su žinoma aktore Virginija Kochanskite, kuri ne tik suvaidins vienos aktorės spektaklį „Gyvenimas kaip graži kelionė“, bet ir pabendraus su žiūrovais. Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijos teatro studija jauniems žiūrovams parodys spektaklį „Bloga mergaitė“, o kaimyninių Šakių Zanavykų teatras – dramą „Kapinėse“ A. Čechovo apsakymų motyvais.

Kas pamena panelę Kristiną iš filmo „Tadas Blinda“ mielai ateis į susitikimą su aktore Janina Matekonyte, o norintieji edukacinio regiono bus pamaloninti Birštono Vienkiemio teatro publicistiniu spektakliu „Kalboje – tautos stiprybė“ apie Vydūną.

Rugsėjo 29 d. Jurbarko sveičiuosis scenografe iš Baltarusijos Lilija Malašenko, su kuria D. Budrytė-Samienė susipažino Prahoje vykusioje pasaulinėje scenografijos kvadrinaleje. „Į akis iš karto krito Šekspyro veikalams surkurta scenografija, užkalbinau autorę, ir štai ji atvyksta į Jurbarką, kur pristatys savo darbus“, – sako režisierė.

Jurbarkiečiai turės progos pamatyti Priekulės kultūros centro E. Vicherto mėgėjų teatro pastatytą „Saktarpi“, kurio autorė – D. Budrytė-Samienė. „Jurbarkiečiai matė ir dar atsimeina mūsų pastatytą „Saktarpi“. Bus proga palyginti“, – šypsosi teatro vadovė. Priekulės teatras su šiuo spektakliu tapo mėgėjų teatrų šventės „Atspindžiai“ laureatu.

Beveik metus besitęsiantis festivalis „Senjorai ir jaunystė“ baigsis rugsėjo 30 d. parodytu „Solo“ teatro spektakliu apie Moniką Mironaitę „Lietuviškoji Nora“, kuriame vaidina gerai žinomas aktorius, šaknų Jurbarko krašte turintis Andrius Bialobžeskis, režisuoja Birutė Mar.

„Teatro misija supažindinti žiūrovus su mūsų krašto kūrėjais bei profesionaliu menu. Tam skirti dauguma mūsų renginių, spektaklių. Labai džiaugiuosi, kad teatras turi puikių galimybių tai daryti – prie jo prisijungė daug idomiu kūrybingų žmonių“, – sako D. Budrytė-Samienė.

K. Glinskio teatre dabar yra apie 40 narių – žingeidžių, energingų. „Nesame improvizuojantis teatras, bet linkęs į intelektualumą. Aktoriai neverda savo sultys, stengiasi daug pamatyti, keliauja, skaito. Visos patirtys praverčia spektakliuose“, – sako teatro vadovė ir kviečia jurbarkiečius dalyvauti renginiuose – juk jie nevyksta be tokio pat smalsaus žiūrovo.

Jūratė STANAITIENĖ